

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE

DIECEZJI ŁOMŻYŃSKIEJ.

№ 13

Łomża, dnia 15 grudnia 1927 r.

Rocznik I.

T R E Ś Ć:

130. Odznaczenie Kapituły Katedralnej Łomżyńskiej.	136. Tematy dla kongregacji dekanalnych na rok 1928.
131. Aprobata na rok 1928.	137. Odpusty parafjalne.
132. Składki na cele diecezjalne.	138. Wystawienie Najśw. Sakramentu i msze żałobne.
133. Zawieranie małżeństw.	139. Świecenie Drogi Krzyżowej.
134. Bractwa kościelne	140. Wskazówki liturgiczne.
135. Odłączenie gospodarstwa Lucjana Nagórki od parafji Andrzejewskiej a przyłączenie do parafji Rosochackiej.	141. Rozporządzenie Ministra Skarbu o wymianie 5% pożyczki konwersyjnej
	142. Zmiany w duchowieństwie.

№ 130.

Odznaczenie Kapituły Katedralnej Łomżyńskiej.

Ojciec św. raczył na prośbę moją udzielić Kapitulie Katedralnej następującego przywileju:

L O M Ż E Ń.

Stanislaus Kořka Łukomski, Episcopus Lomzen in Polonia Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI reverenter exposuit quae sequuntur, nimirum: In dioecesi Lomzensi sunt duo Capitula, videlicet unum cathedrale penes ecclesiam cathedralem lomzensam et alterum collegiale insigne penes ecclesiam collegialem Sejnensem. Primum vero Capitulum ab altero quoad habitum choralem et extrachoralem non differunt, utuntur enim habitu nigro. Attamen melior est splendor ecclesiae cathedralis quam ecclesiae collegialis et officia, quae a canonicis cathedralibus circa ecclesiam cathedralem necnon circa regimen dioecesanum sunt praestanda, superant officia canonicorum ecclesiae collegialis. Altera ex parte, dioecesi lomzensi adscriptus est per bullam: „Vix dum Poloniae unitas” certus numerus sacerdotum cum respectivo territorio e dioecesi Plocensi, in qua canonici cathedrales, tam gremiales quam honorarii, habitu speciali utuntur. Accedit quod dioecesis Lomzensis amplectitur incolas, in quibus splendor externus officiorum ecclesiasticorum necnon habitus digniorum

sacerdotum salutarem vim exercet. Quibus de causis idem Episcopus humillime rogavit ipsum Sanctissimum Dominum nostrum ut Capitulo Cathedrali Lomzensi has gratias benignissime concedere dignaretur: nempe:

- 1—pro Decano Capituli usus mitrae simplicis qua pollent Protonotarii Apostolici ad instar:
- 2—pro omnibus Canonicis usum mantelletti violacei coloris et habitum pianum, prout gaudent iam alia Capitula Poloniae, etiam recenter erecta.

Haec magna gratia Capitulum Cathedrale Lomzense, totumque clerum et ipsam dioecesim, Episcopo praeunte, novo firmiorique vinculo devotionis et amoris filialis cum Romano Pontifice et Sancta Sede coniunget. Sanctitas porro Sua his precibus Revmi Episcopi Lomzensis ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatis clementer deferens, attentis expositis peculiaribus circumstantiis petita privilegia seu insignia supradescripta Revmo Capitulo Cathedralis Ecclesiae Lomzensis seu tum Decano tum Canonicis omnibus et singulis, pro tempore existentibus respective elargiri dignata est. Insuper idem Sanctissimus Dominus noster, de speciali gratia, super conlatis privilegiis seu insignibus dispensationem indulsit a quavis Apostolici Brevis expeditione. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 23 Novembris 1927.

† A. Card—Vico Ep. Portuen. Praefus.
Angelus Mariani, S. R. C. Secretarius

Łomża 4/12.1927.

† Stanisław Bp.

№ 131.

Aprobaty na rok 1928.

Niebawem otrzymają W.W. Księża nowe dokumenty aprobacyjne do słuchania spowiedzi, z którymi dokładnie zapoznać się trzeba. Aż do chwili otrzymania tych dokumentów mogą W.W. Księża korzystać z dotychczasowych upoważnień, które atoli utracą swoją moc z chwilą otrzymania nowego dokumentu.

Łomża, 10 grudnia 1927.

† Stanisław Bp.

№ 132.

Składki na cele diecezjalne.

Potrzeby diecezjalne, na które składkowaliśmy w roku ubiegającym stosownie do zarządzeń moich, podanych w Wiadomościach kościelnych

diecezji Łomżyńskiej za rok 1927 str. 1. i str. 54, nie tylko się nie zmniejszyły, ale zdają się wzrastać jeszcze. Albowiem poza temi potrzebami, którym dzięki pomocy WW. Duchowieństwa i diecezjan już zaradzić mogliśmy, powstały nowe, wywołane dalszym rozwojem administracji diecezjalnej. Jak wiadomo, majątek Piątница pod Łomżą był własnością Kościoła. Ponieważ obecnie jest przeznaczony na parcelację, wydzielono z niego stosownie do Konkordatu pewien obszar na potrzeby stolicy biskupiej i seminarjum duchownego. Wydzielono atoli tylko ziemię bez budynków, które zatem zbudować trzeba.

Wobec tego zarządzam i nadal pobieranie składek wzmiankowanych i proszę WW. Ks. Ks. Proboszczów o dołożenie starań, abyśmy pozyskali środki potrzebne na cele podane.

Łomża, 12/12. 1927.

† Stanisław Bp.

Nr 133.

Zawieranie małżeństw.

WW. Ks. Ks. Proboszczom przypominam swój list pasterski o małżeństwie, podany w Nr 3 Wiadomości kość. z dnia 1 lutego 1927. Stosownie do uwagi, zamykającej list ten, należy drugą część listu odczytać w miesiącach styczniu i październiku i nawiązać kazanie o małżeństwie.

Podania o dyspensy od przeszkód małżeńskich napływają do Kurji biskupiej jeszcze bardzo licznie. WW. Ks. Ks. Proboszczowie zechcą odwożać spokrewnionych i spowinowacanych od zawierania małżeństwa. Trzeba też upominać parafjan, ażeby zawczasu zgłaszali się do swego proboszcza o wygłoszenie zapowiedzi, gdyż Kurja biskupia będzie zwalniała od zapowiedzi tylko w nadzwyczajnych wypadkach i co najwyżej od trzeciej zapowiedzi.

Wreszcie należy przestrzec narzeczonych przed grzeszną poufałością, przedstawiając im, że grzech ten raczej utrudni im uzyskanie dyspensy niż ułatwi.

Łomża, 9/12. 1927.

† Stanisław Bp.

Nr 134.

Bractwa kościelne.

Celem uporządkowania sprawy bractw kościelnych, istniejących w poszczególnych parafjach, proszę WW. Ks. Ks. Proboszczów o stwierdzenie:

- 1) które bractwa istnieją w ich parafjach,
- 2) kiedy i przez kogo były utworzone,
- 3) czy posiadają dokument erekcyjny i ustawę bracką,
- 4) czy i jakie posiadają księgi brackie,
- 5) jaka jest działalność poszczególnych bractw w kościele i poza kościołem.

Powyższe wyjaśnienia wraz z kopjami dokumentu erekcyjnego i ustawy brackiej zechcą WW. Ks. Ks. Proboszczowie przesłać mi do 1-go marca 1928.

Łomża, 6/12. 1927.

† Stanisław Bp.

№ 135.

STANISŁAW KOSTKA ŁUKOMSKI
ze zmiłowania Bożego i Stolicy Apostolskiej łaski
Biskup Łomżyński
Dr. Fil.

Czyniąc zadość prośbie Lucjana Nagórki, mieszkańca wsi Ołdaki parafji Andrzejewskiej, odłączam po wysłuchaniu w myśl kan. 1428 Kapituły katedralnej Łomżyńskiej oraz interesowanych posiadłość wzmiankowanego Lucjana Nagórki z parafji Andrzejewskiej dekanatu Czyżewskiego, a przyłączam ją do parafji Rosochate tegoż dekanatu.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1-go grudnia 1927 r.
Dan w Łomży d. 8 listopada 1927.

† Stanisław Bp.

№ 136.

Tematy dla kongregacyj dekanalnych na r. 1928

1. Świadectwa chrztu i zapowiedzi dla narzeczonych (cfr. can. 470, 779, 1019, 1021, 1023, 1029, 1031, 1032, 1034, 1065, 1066, 1988.)
2. Absolutio a peccatis et censuris reservatis in casu urgentiori (ifr. can. 894 et 900 ratione peccati non vero censurae necnon can. 2254 ratione censurae).
3. Quando supplet Ecclesia iurisdictionem (ifr. can. 207, 209, 882, 2247).

4. Zwalczanie pijaństwa, zakładanie odpowiedniego bractwa, wyróżnianie członków tego bractwa przy uroczystościach kościelnych.
5. Ożywienie działalności bractw i sposób ich prowadzenia.
6. Duszpasterstwo nad młodzieżą. Przygotowanie młodzieży w szkole, jak się ma zachować w kościele, na procesjach, na pogrzebach i na cmentarzach. Zajęcie dzieci podczas nabożeństw szkolnych wspólnymi modlitwami, śpiewem, adoracją; przygotowanie do dobrej spowiedzi i komunji św. i t. p.
7. Ożywienie i pogłębienie czci dla Najśw. Sakramentu.
8. Dobre kazanie. Treść, układ, styl, wygłoszenie, unikanie drastyczności i t. d.
9. Uroczystości odpustowe. Ich odbywanie, czuwanie nad zachowaniem się ludu. Dobry przykład księży w kościele, na procesji, w plebanji.
10. Lektura kapłana religijna i świecka.

Łomża, d. 15/12 1927.

† Stanisław Bp.

Nr 137.

Odpusty parafjalne.

Udzielanie sobie wzajemnej pomocy przy słuchaniu spowiedzi wierznych, biorących udział w parafjalnych uroczystościach odpustowych, jest rzeczą pożądaną. Jednakże świadczenie tej przysługi sąsiedzkiej nie powinno przynosić ujmy obowiązkowi pasterskiemu wobec własnych owieczek. Przeto nie należy nigdy opuszczać z okazji odpustów w sąsiednich kościołach odbywania nabożeństwa z kazaniem we własnym kościele. Jeżeli odległość sąsiedniego kościoła, w którym się ma odbyć uroczystość odpustowa, jest znaczna, można odprawić nabożeństwo po zapowiedzeniu w niedzielę poprzedzającą we własnym kościele, cokolwiek wcześniej, jednak nie przed godz. 9-tą. Gdzie jest dwóch księży w parafji, powinien jeden z nich pozostać w parafji dla odprawienia głównego nabożeństwa i niesporów.

W parafjach miejskich zaleca się spraszać sąsiednich księży do słuchania spowiedzi w soboty zamiast w niedziele.

Łomża, d. 15/12 1927.

† Stanisław Bp.

Nr 138.

Wystawienie Najśw. Sakramentu i msze żałobne.

Dawniejsze rubryki mszalne zabraniały odprawiania mszy św. żałobnej w kościele, w którym wystawiono Najśw. Sakrament, wyjąwszy

mszę św. w dzień żałobny. Gdy papież Benedykt XV dekretem, z dn. 10/8 1915 zezwolił na odprawianie tych mszy św. w dzień zaduszny, zezwolił także na odprawienie mszy św. żałobnej, jeżeli na dzień zaduszny przypada czterdziestogodzinne nabożeństwo, lecz w kolorze fioletowym i nie przy ołtarzu, na którym jest wystawiony Najśw. Sakrament.

Jeżeli wystawienie Najśw. Sakramentu odbywa się na czas krótki i ex causa privata, mogą przy ołtarzach innych być odprawione msze św. żałobne (św. Kongregacja Obrz. № 2390).

№ 139.

Święcenia drogi Krzyżowej.

Drogę krzyżową można poświęcić: a) w kościołach, publicznych kaplicach, na cmentarzach lub innych odpowiednich publicznych miejscach (także pod gołem niebem).

b) w kaplicach, w miejscach rekreacyjnych klasztorów, seminarjów, szpitali i innych pobożnych instytucji.

c) w kaplicach prywatnych lub domowych powyższych instytucji, jeżeli w nich wolno odprawiać mszę św.

Do poświęcenia drogi Krzyżowej są upoważnieni:

1°) Zakonnicy św. Franciszka de observantia iure ordinario,

2°) Prowincjałowie Kapucyni i z ich delegacji także przeżeni lokalni dla swoich kościołów zakonnych,

3°) inni księża, którzy otrzymali władzę od Stolicy św. lub od O. Generała Franciszkanów.

Księża ci mogą innych do poświęcenia drogi Krzyżowej delegować tylko wtenczas, jeżeli są wyraźnie przez władze, wymienione 3°, do tego upoważnieni. Zakres upoważnienia podaje pismo owych władz.

Kto otrzymał władzę dla publicznych kościołów, może ją zastosować także wobec publicznych kaplic.

Warunki do ważnego poświęcenia wymagane:

I. *Pisemne* upoważnienie dla kapłana mającego dokonać poświęcenia; kto je otrzymał nie od Ordynariusza, lecz wprost od Stolicy św. lub od Generała Franciszkanów, winien to upoważnienie przedłożyć swemu Ordynariuszowi (wyjęci są OO. Franciszkanie).

II. Dla każdego wypadku jest potrzebna osobna delegacja od Ordynariusza. Nie potrzeba delegacji biskupiej dla kościołów, klasztorów itp. nie podlegających jurysdykcji Ordynariusza.

III. Porzeba *pisemnego* zezwolenia proboszcza, jeżeli nie on ma dokonać poświęcenia drogi Krzyżowej tam, gdzie posiada jurysdykcję jako proboszcz. (atoli nie potrzeba zezwolenia proboszcza dla kościołów, klasztorów, szpitali, kaplic klasztornych, posiadających własnego, samodzielnego kapłana; podobnie dla oratorium prywatnego).

IV. Potrzeba *pisemnego* zezwolenia od przełożonego (przełożonej) kościoła, klasztoru, szpitala lub innej dobroczynnej instytucji, w których droga krzyżowa ma być poświęcona.

V. *Pisemne* podanie o upoważnienie do poświęcenia.

Po poświęceniu należy spisać protokół i włączyć go do aktów parafjalnych. Protokół powinien wzmiankować delegację udzieloną przez biskupa, przyzwolenie proboszcza oraz przełożonego owego miejsca, w którym poświęcenia dokonano, dalej nazwisko delegowanego księdza miejsce i czas poświęcenia.

Droga Krzyżowa składa się z 14 krzyżów drzewnianych rozmieszczonych w pewnych odstępach. Krzyże te mogą być malowane, posrebrzone lub pozłoczone. Odpusty są przywiązane do krzyżów. Dla ułatwienia rozmyślenia Męki Pańskiej zaleca się umieścić pod krzyżami obrazy lub rzeźby wyobrażające stacje drogi krzyżowej Pana Jezusa.

Krzyże te należy poświęcić przed lub po ich zawieszeniu na miejscu gdzie droga Krzyżowa ma się znajdować. Zawieszenia na ścianie może dokonać kto inny.

Jeżeli obrazy zostały z czasem uszkodzone, można je wymienić, byleby krzyże pozostały. Można też krzyże te umieścić na innych obrazach i inaczej je rozmieścić, byleby się to działo w tym samym kościele, kaplicy itp.

O ile nie więcej niż sześć krzyżów doznało uszkodzenia, można je zastąpić innymi bez nowego poświęcenia drogi krzyżowej.

Jeżeli drogę krzyżową całkowicie lub częściowo dla ważnego powodu usunięto, lecz z zamiarem przywrócenia jej znowu na to samo miejsce, droga krzyżowa traci odpusty tylko na czas przerwy. Traci je natomiast, zupełnie, jeżeli w miejsce starego kościoła postawi się nowy.

W domach prywatnych traci droga krzyżowa odpusty, gdy się ją przenosi z jednej ubikacji do drugiej.

W tym samym kościele mogą być poświęcone dwie lub więcej dróg krzyżowych, jeżeli tego wymaga potrzeba, n. p. na zewnątrz i wewnątrz kościoła, podobnie w tym samym klasztorze n.p. w kościele i w nowicjacie.

Warunki dla zyskania odpustów :

1. Trzeba się posuwać od stacji do stacji. Przy szczupłości miejsce lub wielkiej liczbie obecnych wystarczy, że kapłan z ministrantami idzie od stacji do stacji. Obecni atoli, którzy się nie poruszają, powinni klękać i wstawać, gdy to czyni kapłan, odmawiający przy każdej stacji modlitwy.

2. Drogi krzyżowej nie można odbywać częściami i przerywać sprawami obcymi. Do takich spraw obcych atoli nie zalicza się wysłuchanie mszy św., spowiadanie się, przyjęcie komunji św. lub inne czynności nabożne.

3. Trzeba rozważać Mękę Chrystusową. Osobne modlitwy nie są przepisane. Nie potrzeba też rozważać koniecznie poszczególnych stacyj drogi krzyżowej Pana Jezusa, wystarczy rozważanie Jego cierpień w ogólności w celu pobudzenia siebie do litości i do żalu.

4. Trzeba być w stanie łaski uświęcającej.

Odpusty drogi krzyżowej.

Każdy, odbywający drogę krzyżową stosownie do powyższych wskazówek, dostąpić może odpustów nadanych przez papieży dla osób, odbywających drogę krzyżową w Jerozolimie. Odpusty te, zupełne i częściowe, są bardzo liczne.

Odpusty te można ofiarować za dusze w czyśćcu cierpiące.

Przy drogach krzyżowych, poświęconych na miejscach publicznych, dostąpić mogą odpustów wszyscy udział biorący; natomiast przy drogach krzyżowych na miejscach prywatnych dostępują odpustów tylko te osoby, dla których opiewa przywilej.

№ 140**Wskazówki liturgiczne.**

Antyfony do Najśw. Marji Panny należy odmawiać lub śpiewać w chórze po ukończeniu jakiegokolwiek części brewjarza, gdy się ma chór opuścić, a zawsze po Completorium.

Przy odmawianiu prywatnem odmawia się antyfonę tę po Laudes i po Completorium albo na końcu ostatniej hory złączonej cum Laudibus.

Opuszcza się wzmiankowaną antyfonę:

- a) gdy po odmówieniu lub odśpiewaniu jakiegokolwiek hory ma być bezpośrednio odprawiona msza św. konwentualna,
- b) po uroczystych nieszpórach pontyfikalnych,

c) gdy po godzinach danego dnia ma być odprawione officium defunctorum lub psalmy pokutne albo litanja. Jednakże po Completorium odprawia się antyfonę zawsze.

Gdy odmówiono officium dnia całe bez przerwy, wystarczy odmówić odpowiednią antyfonę raz jeden po Completorium.

Odmawia się lub śpiewa antyfonę tę przy odprawianiu brewjarza w chórze klęcząc. Modlitwę atoli po antyfonie odmawia lub śpiewa praecentor stojąc.

Stojąc odmawia się lub śpiewa antyfonę w chórze w czasie odnieszporów w sobotę do nieszporów w niedzielę oraz po Laudes poniedziałkowych, jeżeli się je odmawia w chórze w niedzielę przed zachodem słońca. Także w okresie wielkanocnym odprawia się odpowiednią antyfonę stojąc.

Przepisy o klęczeniu lub staniu nie obowiązują przy prywatnem odmawianiu brewjarza.

Praeces Dominicales odmawia się w chórze stojąc, Praeces feriales klęcząc. Przy odmawianiu brewjarza prywatnie pozostawia się zachowywanie powyższych przepisów do woli odmawiającemu.

Modlitwę „Sacrosanctae” odmawiać można bądź po ukończeniu całego officium bądź po każdej przerwie. Dla dostąpienia odpustu trzeba ją odmówić flexis genibus. Od warunku tego dyspensuje jedynie choroba (decr. S. Congr. Indulg. 12 6. 1855).

№ 141.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lipca 1927 r. o wymianie świadectw ułamkowych oraz drobnych odcinków obligacji 5% pożyczki konwersyjnej na wyższe odcinki obligacji tejże pożyczki

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 561) zarządzam co następuje:

§ 1. Świadectwa ułamkowe 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17-go marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R.

P. Nr 27, poz. 274) w odcinkach po 1, 3 i 5 Złotych będą wymieniane na żądanie ich posiadaczy na obligacje tejże pożyczki, o ile będą przedstawione w łącznej sumie nominalnej, podzielonej przez 10 Zł. Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej, wydane tytułem wymiany świadectw ułamkowych, posiadać będą wszystkie kupony od pierwszego włącznie.

Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 niższych odcinków nominalnej wartości do 100 Zł. włącznie z bieżącym i niezapadłym terminem płatności kuponami będą wymieniane na żądanie ich posiadaczy na obligacje tejże pożyczki z takimiż kuponami wyższych odcinków im. wart. 50, 100, 500, 1000 i 2000 Złotych, o ile w łącznej sumie wyniosą równowartość tych odcinków.

§ 2. Wymianę świadectw ułamkowych oraz obligacji w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia będą uskuteczniały: Urząd Pożyczek Państwowych w Warszawie oraz kasy skarbowe: w Białymstoku, Bielsku (Śląsk), Brześciu n/B., Bydgoszczy, Częstochowie, Drohobyczu, Gnieźnie, Grodnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Jarosławiu, Jasle, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Kołomyji, Krakowie, Królewskiej Hucie, Lesznie, Lublinie, Lwowie, Łomży, Łodzi, Łucku, Nowym Sączu, Ostrawiu Poznańskim, Piotrkowie, Płocku, Poznaniu, Przemyśle, Radomiu, Równem, Rzeszowie, Rybniku, Siedlecu, Sosnowcu, Stanisławowie, Starogardzie, Suwałkach, Tarnopolu, Tarnowie, Tczewie, Toruniu, Wilnie i Wejherowie.

§ 3. Wycofane tytułem wymiany świadectwa ułamkowe oraz obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. nie będą mogły być puszczane ponownie w obieg i nie będą również podlegały ustawowej amortyzacji, lecz zostaną zniszczone komisyjnie, co zostanie stwierdzone protokołami i uwidocznione w księgach rodowodowych.

§ 4. Wymiana świadectw ułamkowych oraz obligacji 5% pożyczki konwersyjnej w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia dokonywać się będzie od dnia 1 września 1927 r. do dnia 31 grudnia 1929 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz.*

№ 142.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani: Ks. R. J. Jałbrzykowski, z Czyżewa na wikariat do Suwałk.
Ks. J. Ostrowski z Suwałk na wikariat do Czyżewa.

Ks. St. Cudnik z Kadzidła na wikariat do Wysokiego-Mazowieckiego.

Ks. Białokoźwicz z Wysokiego Mazowieckiego na wikariat do Kadzidła.

Ks. H. Bogiński z Dąbrowy Wielkiej na wikariat do Bargłowa.

Dnia 4 grudnia b. m. Jego Ekscełencja udzielił święceń subdjakonatu następującym alumnom: J. Płońskiemu, St. Prószyńskiemu, J. Snarskiemu, Ap. Glińskiemu, J. Śliwowskiemu, A. Bargielskiemu; dnia 8 grudnia wspomniani alumni otrzymali z rąk Jego Ekscełencji diakonat i Br. Ignacy Ferens z Zakonu OO. Kapucynów w Łomży święcenia kapłańskie.

